

תורה

עֲזַרְנוּ בְּשֵׁם יי. עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
תּוֹרַתְנוּ תְהִי־הָאֱמֻנּוֹתֵנוּ. וְאֵל שְׁדֵי יִבְרַכֵּנוּ:
תּוֹרָה צְוֶה-לָנוּ מֹשֶׁה. מוֹרֶשֶׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב:
בְּרוּךְ אַתָּה יי. לְמַדְנֵי חֻקֶיךָ:

בראשית יח, א-ה

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאַלְנֵי מְמַרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח-הָאֵהָל כְּחֹם
הַיּוֹם: וַיֵּשָׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו
וַיֵּרָא וַיֵּרֶץ לְקִרְאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה: וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי
אִם-נָא מְצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֶל-נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ: יִקַּח-נָא
מֵעֶט-מִים וְרָחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ: וְאִקְחָה פַת-לֶחֶם
וְסַעְדּוּ לְבַכֶּם אַחַר תַּעֲבֹרוּ כִי-עַל-כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל-עַבְדְּכֶם
וַיֹּאמְרוּ כֵן תַּעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ:

רש"י 'וכנה שלשה אנשים': אחד לבשר את שרה ואחד להפוך את
סדום ואחד לרפאות את אברהם, שאין מלאך אחד עושה שתי
שליחיות. תדע לך שכן כל הפרשה הוא מזכירן כלשון רבים
"ויאכלו" "ויאמרו אליו", וצצורה נאמר ויאמר "שז אשז
אליך", וצכפיכת סדום הוא אומר "כי לא אוכל לעשות דבר",
"לצלתי הפכי". ורפאל שרפא את אברהם הלך משם להליל את
לוט, הוא שנאמר "ויחי כהוליאם אותם החולה ויאמר המלט על
נפשך", למדת שהאחד היה מליל:

בראשית כ, יד-יח

וַיִּקַּח אַבְיִמֶלֶךְ צֹאן וּבָקָר וְעַבְדִּים וּשְׂפָחֹת וַיִּתֵּן לְאַבְרָהָם וַיֵּשֶׁב
לוֹ אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ: וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ הֲנִיָּה אֶרְצִי לְפָנֶיךָ
בְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ שָׁב: וּלְשָׂרָה אָמַר הֲנִיָּה נָתַתִּי אֵלֶיךָ כֶּסֶף לְאַחֶיךָ:
הֲנִיָּה הוּא־לְךָ כְּסוּת עֵינַיִם לְכֹל אֲשֶׁר אֲתָךְ וְאֶת־כָּל וְנִכְחַת:
וַיִּתְּפֹלֵל אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים אֶת־אַבְיִמֶלֶךְ
וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאִמְהַתָּיו וַיִּלְדוּ: כִּי־עָצָר עָצָר יְהוָה בְּעַד כָּל־רַחֵם
לְבַיִת אַבְיִמֶלֶךְ עַל־דְּבַר שָׂרָה אִשְׁתְּ אַבְרָהָם:

בראשית כח, ג-ד

וְאֵל שַׁדַּי יְבָרַךְ אֶתְךָ וַיִּפְרֹךְ וַיִּרְבֶּךָ וְהֵייתָ לְקַהֲל עַמִּים: וַיִּתֵּן־לְךָ
אֶת־בְּרַכַּת אַבְרָהָם לְךָ וּלְזַרְעֶךָ אֶתְךָ לְרִשְׁתְּךָ אֶת־אֶרֶץ
מִגְרִיךָ אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם:

שמות טו, א-יח

אֲזַי יִשִּׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
לְאֹמֶר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאָה גָאָה סוּס וּרְכָבוֹ רָמָה בַּיָּם: עָזִי
וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלַי וְאֲנוּהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
וְאֶרְמָמְנָהוּ: יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ: מִרְכַּבַת פָּרְעֹה וַחֲמִלּוֹ
יְרָה בַּיָּם וּמִבְּחַר שַׁלְשִׁיּוֹ טָבְעוּ בַּיָּם־סוּף: תְּהַמַּת יְכַסִּימוּ יִרְדּוּ
בַּמְּצוּלֹת כְּמוֹ־אֲבָן: יְמִינֶךָ יְהוָה נֶאֱדָרִי בַּכַּח יְמִינֶךָ יְהוָה תִּרְעַץ
אוֹיֵב: וּבְרַב גְּאוּנֶךָ תִּהְרַס קַמִּיךָ תִּשְׁלַח חֲרֹנֶךָ וַיֹּאכְלֵמוּ כֶּקֶשׁ:
וּבְרוּחַ אַפִּיךָ נִעְרַמוּ מַיִם נִצְבּוּ כְּמוֹ־נֶד נְזֻלִים קָפְאוּ תְהַמַּת
בְּלִבַּיִם: אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֶּךָ אֲשִׁיג אֲחַלֶּק שַׁלָּל תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי
אֶרֶיק חֲרָבִי תֹורִישְׁמוּ יָדַי: נִשְׁפַּת בְּרוּחְךָ כִּסְמוּ יָם צַלְלוּ
כְּעוֹפֹרֶת בְּמַיִם אֲדִירִים: מִי־כִמְכָה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כִמְכָה נֶאֱדָר
בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תְהַלֵּת עֲשֵׂה פִּלָּא: נְטִית יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: נַחִית

בְּחֶסֶדְךָ עִם־זוֹ גָּאֵלְתָּ נִהְלֵתָּ בְּעֶזְרְךָ אֶל־נֹוֹה קִדְשֶׁךָ: שִׁמְעוּ עַמִּים
יִרְגְּזוּן חֵיל אַחֲזוּ יִשְׁבִּי פְּלִשְׁתִּים: אֲז נִבְהָלוּ אֱלוֹפֵי אֲדוֹם אֵילֵי מוֹאָב
יֶאֱחֲזְמוּ רַעַד נִמְגּוּ כָּל יִשְׁבִּי כְּנָעַן: תִּפְּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפָחַד
בְּגִדְל זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן עַד־יַעֲבֹר עִמָּךָ יִהְיֶה עַד־יַעֲבֹר עִם־זוֹ
קִנְיִתָּ: תִּבְאָמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּהַר נַחֲלֹתֶיךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פִּעֲלֵתָּ יִהְיֶה
מִקֶּדֶשׁ אֲדָנִי כּוֹנֵנִי יְדִידִי: יִהְיֶה | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

שמות טו, כב-כו

וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל־מִדְבַר־שׁוּר וַיִּלְכוּ
שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בְּמִדְבַר וְלֹא־מָצְאוּ מַיִם: וַיִּבְאוּ מִרְתָּה וְלֹא
יָכְלוּ לְשַׁתֵּת מַיִם מִמֶּרְהָ כִּי מָרִים הֵם עַל־כֵּן קָרָא־שֵׁמָּה מֶרְהָ:
וַיִּלְנוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַה־נַּשְׁתָּה: וַיִּצַּעַק אֶל־יְהוָה וַיִּוְרָהוּ
יְהוָה עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שָׁם שָׁם לוֹ חֶק וּמִשְׁפָּט
וְשָׁם נִסָּהוּ: וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל | יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ וְהִישָׁר
בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהֶאֱזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָיו כָּל־הַמִּחְלָה
אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא־אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפָּא:

שמות כא, יח-יט

וְכִי־יִרִיבֶן אֲנָשִׁים וְהִכָּה־אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוּ בְּאֶגְרֹף וְלֹא
יָמוּת וְנִפְּל לְמִשְׁכָּב: אִם־יִקּוּם וְהִתְהַלֵּךְ בַּחֹוֶץ עַל־מִשְׁעַנְתּוֹ
וְנָקָה הַמַּכָּה רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרַפָּא יְרַפָּא:

צבא קמא דף פה. : ירפא - מכאן שניתן רשות לרופא לרפאות.
אבן עזרא: ורפא ירפא - לאות שנתן רשות לרופאים לרפא
המכות והפלטים שיראו בחוץ. רק כל חלי שהוא צפניס צגוף ציד
השם לרפאותו:

ויקרא ז, יב-טו

אם על-תודה יקריבנו והקריב | על-זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרפכת חלת בלולת בשמן: על-חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על-זבח תודת שלמיו: והקריב ממנו אחד מכל-קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את-דם השלמים לו יהיה: ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא-יניח ממנו עד-בקר:

במדבר יב, ד-יג

ויאמר יהוה פתאם אל-משה ואל-אהרן ואל-מרים צאו שלשתכם אל-אהל מועד ויצאו שלשתם: וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם: ויאמר שמעו-נא דברי אם-יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר-בו: לא-כן עבדי משה בכל-ביתי נאמן הוא: פה אל-פה אדבר-בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה: ויחר-אף יהוה בם וילך: והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל-מרים והנה מצרעת: ויאמר אהרן אל-משה בי אדני אל-נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: אל-נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו: ויצעק משה אל-יהוה לאמר אל נא רפא נא לה:

במדבר ו, כב-כז

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בְּנָיו לֵאמֹר
כֹּה תְּבָרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם: ס יְבָרְכֶךָ יְהוָה
וַיִּשְׁמְרֶךָ: ס יָאֵר יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ: ס יִשָּׂא יְהוָה |
פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם: ס וְשָׂמוּ אֶת-שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

במדבר כא, ד-ט

וַיִּסְעוּ מֵהַר הָהָר דֶּרֶךְ יַם-סוּף לְסַבֵּב אֶת-אֶרֶץ אֲדוֹם וַתִּקְצַר
נַפְשֵׁהֶם בַּדֶּרֶךְ: וַיְדַבֵּר הָעָם בְּאֱלֹהִים וּבַמֶּשֶׁה לְמַה
הֶעֱלִיתֵנוּ מִמִּצְרַיִם לָמוֹת בַּמִּדְבָּר כִּי אֵין לָחֶם וְאֵין מַיִם וַנִּפְשְׁנוּ
קִצָּה בַלָּחֶם הַקָּלָקָל: וַיִּשְׁלַח יְהוָה בָּעָם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשָּׂרְפִים
וַיִּנְשְׁכוּ אֶת-הָעָם וַיָּמָת עִם-רַב מִיִּשְׂרָאֵל: וַיָּבֹא הָעָם אֶל-מֹשֶׁה
וַיֹּאמְרוּ חֲטֹאֲנוּ כִּי-דַבַּרְנוּ בַיהוָה וּבְךָ הַתְּפִלֵּל אֶל-יְהוָה וַיִּסַּר
מֵעֲלֵינוּ אֶת-הַנְּחָשׁ וַיִּתְּפִלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד הָעָם: וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה עֲשֵׂה לְךָ שָׂרָף וְשִׂים אֹתוֹ עַל-נֶסֶם וְהָיָה כָּל-הַנִּשְׁוֹף
וְרָאָה אֹתוֹ וַחֲיָי: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נְחָשׁ נְחָשֶׁת וַיִּשְׁמְהוּ עַל-הַנֶּסֶם וְהָיָה
אִם-נִשְׁוֹף הַנְּחָשׁ אֶת-אִישׁ וְהִבִּיט אֶל-נְחָשׁ הַנְּחָשֶׁת וַחֲיָי:

רש"י: על נס. ואמרו רבותינו וכי נחש ממית או מחיה, אלא בזמן
שהיו ישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעזדין את לבם לאזיכוס
שזשמים היו מתרפאים, ואם לאו היו נמוקים:

נביאים

בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: וּדְבַרְתִּי עַל הַנְּבִיאִים. וְאֲנֹכִי חֲזוֹן
הַרְבֵּיתִי. וּבֵיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה: כִּי לֹא יַעֲשֶׂה יי אֱלֹהִים דָּבָר. כִּי אִם
גָּלָה סוּדוֹ אֶל עַבְדָּיו הַנְּבִיאִים: אֲרִיֶּה שָׂאֵג מִי לֹא יִירָא. יי אֱלֹהִים
דָּבָר מִי לֹא יִנְבֵּא: וְאֲשִׁים דְּבַרִּי בְּפִיךָ. וּבְצֵל יָדֵי כַּסִּיתִיךָ. לְנִטְעַ
שָׁמַיִם וְלִיסּוּד אֶרֶץ. וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אַתָּה:

מלכים ב פרק ד, לג-לז

וַיָּבֵא וַיִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בְּעַד שְׁנֵיהֶם וַיִּתְּפֹלֵל אֶל־יְהוָה: וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב
עַל־הַיֶּלֶד וַיִּשֶׂם פָּיו עַל־פְּיוֹ וְעֵינָיו עַל־עֵינָיו וְכַפָּיו
עַל־כַּפָּיו [כַּפָּיו] וַיִּגְהַר עָלָיו וַיַּחֵם בְּשַׂר הַיֶּלֶד: וַיֵּשֶׁב וַיִּלֶךְ בַּבַּיִת
אֶחָת הֵנָּה וְאֶחָת הֵנָּה וַיַּעַל וַיִּגְהַר עָלָיו וַיִּזְוֹרֵר הַנְּעָר עַד־שִׁבְעַ
פְּעָמַיִם וַיִּפְקַח הַנְּעָר אֶת־עֵינָיו: וַיִּקְרָא אֶל־גִּיחֹזִי וַיֹּאמֶר קְרָא
אֶל־הַשְּׂנַמִּית הַזֹּאת וַיִּקְרָאָהּ וַתִּבּוֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר שְׂאֵי בְנֹךָ: וַתִּבֹּא
וַתִּפֹּל עַל־רַגְלָיו וַתִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָהּ וַתִּשָּׂא אֶת־בְּנָהּ וַתִּצָּא:

מלכים ב כ, א-יא

בַּיָּמִים הָהֵם חָלָה חֲזַקְיָהוּ לְמוֹת וַיָּבֵא אֵלָיו יִשְׁעִיהוּ בֶן־אֲמוּץ
הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה צֹו לְבֵיתְךָ כִּי מֵת
אַתָּה וְלֹא תַחֲיֶה: וַיִּסַּב אֶת־פָּנָיו אֶל־הַקִּיר וַיִּתְּפֹלֵל אֶל־יְהוָה
לֵאמֹר: אֲנִי יְהוָה זְכַר־נָא אֶת אֲשֶׁר הִתְּהַלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ בְּאֶמֶת
וּבְלִבָּב שָׁלֵם וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי וַיִּבֶךְ חֲזַקְיָהוּ בְּכִי גָדוֹל:
וַיְהִי יִשְׁעִיהוּ לֹא יִצָּא הָעִיר [חֲצִיר] הַתִּיכְנָה וּדְבַר־יְהוָה הָיָה
אֵלָיו לֵאמֹר: שׁוּב וְאָמַרְתָּ אֶל־חֲזַקְיָהוּ נְגִיד־עַמִּי כֹה־אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי דָוִד אֲבִיךָ שְׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתְךָ רָאִיתִי אֶת־דְּמַעֲתְךָ הַנְּנִי
רָפָא לְךָ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי תַעֲלֶה בֵּית יְהוָה: וְהִסַּפְתִּי עַל־יָמֶיךָ

חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמִכַּף מֶלֶךְ-אֲשׁוּר אֶצִּילְךָ וְאֵת הָעִיר הַזֹּאת
 וְגִנוֹתֶי עַל-הָעִיר הַזֹּאת לְמַעַן וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי: וַיֹּאמֶר
 יִשְׁעִיָּהוּ קָחוּ דְבַלְתַּת תְּאֲנִים וַיִּקְחוּ וַיִּשְׂימוּ עַל-הַשְּׁחִין וַיֵּחִי:
 וַיֹּאמֶר חֲזַקְיָהוּ אֶל-יִשְׁעִיָּהוּ מַה אוֹת כִּי-יִרְפָּא יְהוָה לִי וְעָלִיתִי
 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּיִת יְהוָה: וַיֹּאמֶר יִשְׁעִיָּהוּ זֶה-לְךָ הָאוֹת מֵאֵת
 יְהוָה כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת-הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר הִלְךְ הַצֵּל עֶשְׂרֵה
 מַעְלֹת אִם-יָשׁוּב עֶשְׂרֵה מַעְלֹת: וַיֹּאמֶר יְחֲזַקְיָהוּ נִקַּל לְצִל
 לְנִטּוֹת עֶשְׂרֵה מַעְלֹת לֹא כִי יָשׁוּב הַצֵּל אַחֲרַנִּית עֶשְׂרֵה מַעְלֹת:
 וַיִּקְרָא יִשְׁעִיָּהוּ הַנְּבִיא אֶל-יְהוָה וַיֵּשֶׁב אֶת-הַצֵּל בְּמַעְלֹת אֲשֶׁר
 יָרְדָה בְּמַעְלֹת אַחַז אַחֲרַנִּית עֶשְׂרֵה מַעְלֹת:

ישעיהו, ח-יב

וַאֲשַׁמְעֵ אֶת-קוֹל אֲדֹנָי אִמֹּר אֶת-מִי אֶשְׁלַח וּמִי יִלְךְ-לְנוּ וַיֹּאמֶר
 הַנְּבִיא שְׁלַחְנִי: וַיֹּאמֶר לְךָ וַאֲמַרְתָּ לָעָם הַזֶּה שְׁמְעוּ
 שְׁמוֹעַ וְאֶל-תְּבִינּוּ וּרְאוּ רְאוּ וְאֶל-תִּדְעוּ: הַשָּׁמַן לִב-הָעָם הַזֶּה
 וְאֶזְנֵי הַכְּבֹד וְעֵינָיו הַשֵּׁעַ פֶּן-יִרְאֶה בְּעֵינָיו וּבְאֶזְנָיו יִשְׁמַע
 וּלְבָבוֹ יִבִּין וְשׁוֹב וּרְפָא לוֹ: וַיֹּאמֶר עַד-מָתִי אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר עַד אֲשֶׁר
 אִם-שָׂאוּ עָרִים מֵאֵין יוֹשֵׁב וּבָתִּים מֵאֵין אָדָם וְהָאָדָמָה תִּשָּׂא
 שְׂמָמָה: וּרְחַק יְהוָה אֶת-הָאָדָם וּרְבָה הָעֲזוּבָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:
 וְעוֹד בָּהּ עֲשׂוּרִיָּה וְשׁוֹבָה וְהִיתָה לְבַעַר כְּאֵלֶּה וְכֵאלֹלֶן אֲשֶׁר
 בְּשַׁלְכַת מִצְבַּת בָּם זָרַע קֹדֶשׁ מִצְבַּתָּה:

ראש השנה יז:

אמר ר' יוחנן גדולה תשובה שמקרעת גזר דינו של אדם שנא'
 השמן לז העם הזה ואזניו הכזב ועיניו השע פן יראה בעיניו
 ובאזניו ישמע ולצבו יצין ושז ורפא לו:

יונה ב, ב-יא

וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל־יְהוָה אֱלֹהָיו מִמְעַי הַדָּגָה׃ וַיֹּאמֶר קְרָאתִי
מִצָּרָה לִי אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִבֶּטֶן שְׂאוֹל שְׁוַעֲתִי שָׁמַעַתָּ
קוֹלִי׃ וַתִּשְׁלִיכֵנִי מִצּוֹלָה בְּלִבְב־יָמַי וְנָהָר יִסְבְּבֵנִי כָּל־מִשְׁבְּרֵיךְ
וַגְּלִיךְ עָלַי עָבְרוּ׃ וְאֲנִי אֲמַרְתִּי נִגְרַשְׁתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אַךְ אוֹסִיף
לְהִבִּיט אֶל־הַיִּכָּל קִדְשֶׁךָ׃ אֶפְפוּנֵי מַיִם עַד־נֶפֶשׁ תְּהוּם יִסְבְּבֵנִי
סוּף חֲבוּשׁ לְרֹאשִׁי׃ לְקַצְבֵי הָרִים יִרְדְּתִי הָאָרֶץ בְּרַחֲמֶיהָ בַּעֲדֵי
לְעוֹלָם וַתַּעַל מִשַּׁחַת חַיִּי יְהוָה אֱלֹהֵי׃ בְּהַתְּעַטֶּף עָלַי נֶפְשִׁי
אֶת־יְהוָה זָכַרְתִּי וַתִּבּוֹא אֵלַיךְ תִּפְלֹתַי אֶל־הַיִּכָּל קִדְשֶׁךָ׃
מִשְׁמָרִים הַבְּלִי־שׁוֹא חֲסִדָּם יַעֲזֹבוּ׃ וְאֲנִי בִקּוֹל תּוֹדָה אֲזַבְּחָה־לָּךְ
אֲשֶׁר נִדְרַתִּי אֲשַׁלְּמָה יִשְׁוַעֲתָה לִיהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג וַיִּקָּא
אֶת־יוֹנָה אֶל־הַיַּבְשָׁה׃

צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט תִּפְדָּה. וּשְׁבִיָּה בְּצַדְקָה׃
כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה. וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלַיִם׃
צַהֲלֵי וְרֹנֵי יוֹשְׁבֵי צִיּוֹן. כִּי־גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃

כתובים

לְכוּ נִרְנְנָה לַיְיָ. נִרְיַעָה לְצֹרֵר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה.
בְּזִמְרוֹת נִרְיַע לֹו: כִּי אֵל גָּדוֹל יִי. וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

מזמור כט

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ
לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוֹו לַיהוָה בְּהַדְרַת-קֹדֶשׁ: קוֹל
יְהוָה עַל-הַמַּיִם אֶל-הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל-מַיִם רַבִּים:
קוֹל-יְהוָה בַּכַּח קוֹל יְהוָה בְּהַדָּר: קוֹל יְהוָה שִׁבְרֵ אַרְזִים וַיִּשְׁבַּר
יְהוָה אֶת-אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ-עֵגֶל לְבָנוֹן וְשָׁרִיז כְּמוֹ
בֶן-רְאֵמִים: קוֹל-יְהוָה חִצָּב לְהַבֹּת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלֵ מַדְבָּר
יַחֲלֵ יְהוָה מַדְבָּר קֹדֶשׁ: קוֹל יְהוָה | יַחֲלֵ אֵילוֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת
וּבְהִיכְלוֹ כָּלוּ אֲמֵר כְּבוֹד: יְהוָה לַמַּבּוּל יֵשֶׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ
לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה | יִבְרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

מזמור סז

לְמִנְצַח בְּנִגִּינַת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְיָ אֱרֶץ פָּנֵינוּ
אֲתָנוּ סֵלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָכָךְ בְּכָל-גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ:
יִוְדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּל־ם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֲמִים
כִּי-תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֲמִים | בְּאֶרֶץ תַּנְחֵם סֵלָה: יִוְדוּךָ עַמִּים
| אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּל־ם: אֶרֶץ נַתַּנָּה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל-אֶפְסֵי-אֶרֶץ:

מזמור ק

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הִרְיעוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ: עֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה
בְּשִׂמְחָה בָּאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה: דַּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים
הוּא עֲשָׂנוּ וְלֹא [וְלוֹ] אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו |
בְּתוֹדָה חֲצֵרְתֵינוּ בְּתִהְלֵה הוֹדוּ לוֹ בְּרָכּוּ שְׁמוֹ: כִּי־טוֹב יְהוָה
לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ וְעַד־דָּר וָדָר אַמּוֹנְתּוֹ:

מזמור קטז, יב-יט

מָה אָשִׁיב לִי כֹל תִּגְמּוּלוֹהִי עָלַי. כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשֵׁם ה'
אֶקְרָא. נְדָרֵי לִי אֲשִׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכֹל עִמּוֹ. יִקָּר בְּעֵינַי ה'
הַמּוֹתֵה לַחֲסִידָיו. אָנָּה ה' כִּי אָנִי עֲבָדְךָ, אָנִי עֲבָדְךָ בֶּן אִמְתְּךָ,
פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי. לֵךְ אֲזַבַּח זִבְחַת תּוֹדָה וּבִשֵׁם ה' אֶקְרָא. נְדָרֵי לִי
אֲשִׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכֹל עִמּוֹ. בְּחֲצֵרוֹת בֵּית ה', בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלַיִם.
הַלְלוּיָהּ

מזמור קמז

הַלְלוּיָהּ | כִּי־טוֹב זִמְרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נָעִים נָאוֹה תִהְלֵה: בּוֹנֵה
יְרוּשָׁלַם יְהוָה נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל יִכַּנֵּס: הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי
לֵב וּמַחֲבֵשׁ לְעַצְבוֹתָם: מוֹנֵה מִסְפָּר לְכוֹכָבִים לְכֹלֵם שְׁמוֹת
יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מְעוֹדֵד
עֲנוּיִם יְהוָה מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַד־אָרֶץ: עָנּוּ לַיהוָה בְּתוֹדָה זִמְרוּ
לְאֱלֹהֵינוּ בְּכַנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם | בְּעֵבִים הַמְכִינֵן לָאָרֶץ מָטָר
הַמְצַמִּיחַ הָרִים חֲצִיר: נוֹתֵן לְבִהמָה לַחֲמָה לְבַנֵּי עֹרֵב אֲשֶׁר
יִקְרָאוּ: לֹא בְּגִבוֹרַת הַסּוֹס יִחַפֵּץ לֹא־בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֵה
יְהוָה אֶת־יְרֵאָיו אֶת־הַמִּיחָלִים לְחֲסִדּוֹ: שְׁבַחֵי יְרוּשָׁלַם
אֶת־יְהוָה הַלְלֵי אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן: כִּי־חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בְּרֶךְ בְּנֵיךָ
בְּקֶרְבֶּךָ: הַשֵּׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם חֵלֶב חֲטִיִּם יִשְׁבִּיעֶךָ: הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ

אֶרֶץ עַד־מְהֵרָה יִרוּץ דְּבָרוֹ: הַנִּתֵּן שֶׁלֵּג כַּצֶּמֶר כְּפֹר כְּאֶפֶר יִפְזֹר:
מִשְׁלִיךְ קִרְחוֹ כְּפִתִּים לְפָנַי קָרְתוּ מִי יַעֲמֵד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמְסֹם
יֵשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ־מַיִם: מִגִּיד דְּבָרוֹ [דְּבָרָיו] לִיעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו
לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵּן | לְכֹל־גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי־דַעוּם הַלְלוּיָהּ:

מזמור קכח

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר־יִרְאֵה יְהוָה הַהֵלֶךְ בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ כַּפִּיךָ
כִּי תֹאכַל אֲשֶׁר־יִךְ וְטוֹב לָךְ: אֲשַׁתֵּךְ | כְּגִפֶּן פְּרִיָּהּ בִּירְכָתִי
בֵּיתֶךָ בְּנִיךָ כְּשֶׁתִּלִּי זִיתִים סָבִיב לְשַׁחֲנֶךָ: הִנֵּה כִי־כֵן יִבְרַךְ גֹּבֵר
יִרְאֵה יְהוָה: יִבְרַכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כֹּל יְמֵי
חַיֶּיךָ: וְרָאָה־בְּנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

מזמור קלג

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מֵה־טוֹב וּמֵה־נְעִים שֶׁבַת אֲחִים
גַּם־יִחַד: כְּשֶׁמֶן הַטוֹב | עַל־הָרֹאשׁ יָרֵד עַל־הַזָּקֵן זָקֵן אֶהְרֹן
שִׁירֵד עַל־פִּי מְדוּתָיו: כְּטַל־חֶרְמוֹן שִׁירֵד עַל־הָרָרִי צִיּוֹן כִּי שָׁם
| צוּהָ יְהוָה אֶת־הַבְּרָכָה חַיִּים עַד־הָעוֹלָם:

וּתְשׁוּעַת צְדִיקִים מִיִּי. מְעוֹזִם בְּעַת צָרָה:

וַיַּעֲזְרֵם יי וַיַּפְּלֵטֵם. יַפְּלֵטֵם מִרְשָׁעִים. כִּי חָסוּ בּוֹ:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (קהל - אָמֵן) בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא
כְּרַעוּתָהּ. וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ. וְיִצְמַח פְּרֻקְנָהּ. וְיִקְרַב
מְשִׁיחָהּ. (קהל - אָמֵן) בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן. וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמֵן:
(קהל - אָמֵן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ. לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח)

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ. לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח
וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (קהל - אָמֵן) לְעֵילָא מִן כָּל-בְּרֻכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן (קהל - אָמֵן):

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. (קהל - חַיִּים) חַיִּים. וְשָׁבַע. וְיִשׁוּעָה
וְנַחֲמָה. וְשִׁיזְבָּא. וְרַפּוּאָה. וְגִאּוּלָּה וְסְלִיחָה. וְכַפָּרָה. וְרוּחַ.
וְהַצְּלָה לָנוּ וּלְכָל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן קהל - אָמֵן: עֲשֵׂה
שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ: וְעַל כָּל-עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן (קהל - אָמֵן):

משנה, גמרא והלכה

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר: וְעַמּוּד כָּלָם
צְדִיקִים, לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ, נִצֵּר מִטְּעֵי מַעֲשֵׂה יָדַי
לְהִתְפָּאֵר.

לפי ח"י

בבלי עירובין נד א:

חש בראשו יעסוק בתורה שנאמר כי לוית חן הם לראשך. חש
בגרונו יעסוק בתורה שנאמר וענקים לגרגרותיך. חש במעיו
יעסוק בתורה שנאמר רפאות תהי לשרך. חש בעצמותיו
יעסוק בתורה שנאמר ושקוי לעצמותיך. חש בכל גופו יעסוק
בתורה שנאמר ולכל בשרו מרפא:

משנה שבת ו: י

יוצאין בביצת החרגול ובשן שועל ובמסמר מן הצלוב משום
רפואה. דברי ר' מאיר. וחכמים אומרים אף בחול אסור משום
דרכי האמורי:

בבלי ברכות ס:

דאמר רב אחא הנכנס להקיז דם אומר יהי רצון מלפניך יי'
אלהי שיהא עסק זה לי לרפואה ותרפאני כי אל רופא
נאמן אתה ורפואתך אמת לפי שאין דרכן של בני אדם
לרפאות אלא שנהגו:

רש"י 'שנהגו': כלומר לא היכ להם לעסוק ברפאות חלא לזקש

רחמים:

בבלי מגילה דף יג:

(אסתר ג א) אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גִּדַּל הַמֶּלֶךְ אֶחְשׂוּרוֹשׁ אֶת הַמֶּן
בֶּן הַמְּדַתָּא הָאֲגָגִי וַיִּנְשְׂאֵהוּ וַיִּשֶׂם אֶת כְּסָאוֹ מֵעַל כָּל הַשָּׂרִים
אֲשֶׁר אֵתוֹ:
מֵאֵי אַחַר

אמר רבא: אחר שצרא הקצ"ה רפואה למכה, דאמר ריש לקיש:
חין הקצ"ה מכה את ישראל חלא חס כן צורא להם רפואה
תחילה, שנאמר (כושע ז א) כִּרְפָאִי לְיִשְׂרָאֵל וְנִגְלָה עֲוֹן אֶפְרַיִם
וְרַעוּת שְׁמֵרוֹן כִּי פָעְלוּ שָׁקֶר וְגִנְזוּ יְצוּחַ פֶּשַׁט גְּדוּד צְחוּץ:

משנה תורה, הלכות דעות ג: ב

שׁוֹתָהּ וְאוֹכֵל דֶּרֶךְ רְפוּאָה בְּלִבְד כְּדֵי שִׁיבְרִיא וַיַּעֲמֵד שָׁלֵם.
הוֹאִיל וְאִי אֶפְשָׁר לְאָדָם לְחַיּוֹת אֶלָּא בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה:

יורה דעה שלו: א

נתנה התורה רשות לרופא לרפאות ומצוה היא ובכלל פיקוח
נפש הוא ואם מונע עצמו הרי זה שופך דמים ואפי' יש
לו מי שירפאנו שלא מן הכל אדם זוכה להתרפאות ומיהו לא
יתעסק ברפואה אא"כ הוא בקי ולא יהא שם גדול ממנו:

רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן עֲקֵשִׁיא אוֹמֵר: רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת
יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר. "וַיִּי
חַפֵּץ לְמַעַן צְדָקוֹ. יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדָּוִר:"

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (קהל - אמן) בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא
כְּרַעוּתֵהּ. וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. וַיִּצְמַח פְּרָקְנֵהּ. וַיִּקְרַב
מִשִּׁיחָהּ. (קהל - אמן) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן. וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמֵן:
(קהל - אמן) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ. לְעָלַם וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ. לְעָלַם וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח
וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (קהל - אמן) לְעֵילָא מִן כָּל-בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא דְאִמְרֵן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן (קהל - אמן):

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵהוֹן. וְעַל כָּל-תַּלְמִידֵי
תַּלְמִידֵהוֹן דְּעֶסְקִין בְּאוּרֵיתָא קְדִישְׁתָּא דִּי בְּאַתְרָא הָדָן וְדִי
בְּכָל-אַתְרֵי וְאַתְרֵי: יְהֵא לָנָא וּלְהוֹן חֲנָא וְחֲסָדָא וְרַחֲמֵי מִן קָדָם
מְאָרִיָּה שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן (קהל - אמן):

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא. (קהל - חיים) חַיִּים. וְשָׁבַע. וַיִּשׁוּעָה
וְנַחֲמָה. וְשִׁיזְבָּא. וְרַפּוּאָה. וְגִאוּלָּה וְסְלִיחָה. וְכַפְרָה. וְרוּח.
וְהַצְּלָה לָנוּ וּלְכָל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן (קהל - אמן): עֲשֵׂה
שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ: וְעַל כָּל-עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן (קהל - אמן):

מי שברך

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב. משה ואהרן.
ודוד ושלמה:

הוא יברך וישמור וינצור ויעזור.
את הישיש הנכבד הגביר.

יעקב בנימין בן אורי הכהן

שהגיע ליום הזה. ואת כל משפחתו.

e aos nossos amigos, para que Deus Ihes conceda uma
saúde perfeita:

וגם יברך את כל הרבנים:

וגם יברך את כל היושבים כאן. אנשים ונשים. זקנים עם

נערים. יחד אבות ובנים:

שיחיו כולם שנים רבות בבריאות

וכן יהי רצון. ונאמר אמן: